

Date de réception : 27/09/2024

Geanonimiseerde versie

Vertaling

C-143/24 – 1

Zaak C-143/24 [Bandundu – II]ⁱ

Verzoek om prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

23 februari 2024

Verwijzende rechter:

Tribunal de première instance de Liège (België)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

16 februari 2024

Verzoekende partij:

PL

Verwerende partij:

Belgische Staat

Tribunal de première instance de Liège (rechtbank van eerste aanleg Luik, België) – Division Liège (Afdeling Luik)

Vonnis

[OMISSIS]

In de zaak van:

[PL], geboren te Kinshasa (Congo) [OMISSIS]

Verzoekende partij [OMISSIS]

Tegen:

ⁱ De naam van de onderhavige zaak is een fictieve naam. Hij komt niet overeen met de werkelijke naam van een partij bij de procedure.

BELGISCHE STAAT, [OMISSIS],

Verwerende partij [OMISSIS]

PROCEDURE

- 1 [OMISSIS].
- 2 [OMISSIS].
- 3 [OMISSIS].
- 4 [OMISSIS].
- 5 [OMISSIS].
- 6 [OMISSIS].
- 7 [OMISSIS] [procedure en verwijzing naar de op artikel 94 van het Reglement voor de procesvoering gebaseerde beschikkingen van niet-ontvankelijkheid in de zaken C-56/22 en C-203/23]

RELEVANTE FEITEN IN VERBAND MET HET AAN DE RECHTBANK VOORGELEGDE GESCHIL

- 8 Op 12 oktober 2010 heeft [PL] in België een asielaanvraag ingediend. Op 4 juli 2012 heeft de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen zijn aanvraag afgewezen. Bij beroep van 6 augustus 2012 werd dit besluit aangevochten bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV), die dit besluit bij arrest van 31 december 2012 heeft bevestigd.
- 9 Op 8 september 2012 heeft [PL] een verblijfsvergunning om humanitaire redenen aangevraagd op grond van artikel 9bis [van] de Belgische wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen [hierna: „vreemdelingenwet” of „wet van 15 december 1980”], waarbij zij zich hoofdzakelijk beriep op de lange duur van haar asiel- en verblijfsprocedure, op haar werk en op haar duurzame lokale verankering.
- 10 Bij besluit van 18 maart 2013 heeft de Belgische Staat de aanvraag niet-ontvankelijk verklaard op grond dat geen van de door [PL] aangevoerde elementen een buitengewone omstandigheid in de zin van artikel 9bis van de vreemdelingenwet vormde, aangezien de aanvraag moest worden ingediend vanuit het land van herkomst en niet vanuit België.
- 11 Bij beroep van 29 mei 2013 werd dit besluit aangevochten bij de RVV. Dit beroep werd verworpen bij arrest nr. 225.526 van 2 september 2019. In dat arrest oordeelt

de RVV onder meer: „volgens artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 moet de aanvraag voor een machtiging tot verblijf worden ingediend bij een Belgische diplomatieke of consulaire post in het land van herkomst of in het land waar de vreemdeling toestemming tot verblijf heeft, tenzij uitzonderlijke omstandigheden aan deze procedure in de weg staan. Deze uitzonderlijke omstandigheden, die niet wettelijk zijn gedefinieerd, zijn geen omstandigheden van overmacht. Bijgevolg staat het aan de autoriteit om in elk concreet geval te beoordelen of de door de vreemdeling [...] aangevoerde omstandigheden uitzonderlijk zijn. In casu blijkt uit de motivering van het bestreden besluit dat verweerster gedetailleerd heeft geantwoord op de belangrijkste in verzoeksters aanvraag voor een machtiging tot verblijf aangevoerde elementen, door uit te leggen waarom zij van mening was dat deze elementen geen uitzonderlijke omstandigheden in de hierboven aangegeven zin vormden”.

- 12 Op 19 september 2019 heeft [PL] tegen voornoemd arrest cassatieberoep ingesteld bij de Raad van State. Deze hogere voorziening werd ontvankelijk verklaard en vervolgens bij arrest nr. 250.863 van 10 juni 2021 ten gronde afgewezen wegens een andersluidend advies van het Auditoraat.
- 13 In zijn advies stelde het Auditoraat voor het Hof van Justitie van de Europese Unie de volgende prejudiciële vraag voor te leggen:

[OMISSIS] [formulering van de in het dictum opgenomen vraag]

- 14 In zijn arrest oordeelt de Raad van State onder meer:

„Verzoekster stelt immers ten onrechte dat artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 aansluit bij de bevoegdheid die bij artikel [6, lid 4,] van [richtlijn 2008/115] aan de lidstaten is voorbehouden [OMISSIS]. Het doel van deze richtlijn [OMISSIS] wordt immers afgebakend door artikel 1 ervan, dat bepaalt: „In deze richtlijn worden de gemeenschappelijke normen en procedures vastgesteld die door de lidstaten moeten worden toegepast bij de terugkeer van illegaal op hun grondgebied verblijvende onderdanen van derde landen, overeenkomstig de grondrechten die de algemene beginselen van het Gemeenschapsrecht en het internationaal recht vormen, met inbegrip van de verplichting om vluchtelingen te beschermen en de mensenrechten te eerbiedigen.” Die richtlijn regelt dus de terugkeer van illegaal verblijvende derdelanders en niet de voorwaarden voor de afgifte van een verblijfstitel. Artikel [6, lid 4] van richtlijn 2008/115/EG heeft uitsluitend tot doel een uitzondering te maken op de in artikel [6, lid 1] van die richtlijn aan de lidstaten opgelegde verplichting om een terugkeerbesluit uit te vaardigen tegen de derdelander die illegaal op hun grondgebied verblijft, wanneer een lidstaat besluit aan die derdelander een verblijfstitel te verlenen. De enkele toepassing van deze bepaling wanneer een lidstaat een verblijfstitel verleent, bestaat niet in de toekenning van die verblijfstitel, maar in het niet uitvaardigen van een terugkeerbesluit en in de intrekking of opschorting van een reeds genomen terugkeerbesluit. De lidstaten verlenen

geen verblijfstitel op grond van artikel [6, lid 4] van richtlijn 2008/115/EG. Zij maken op grond van deze bepaling gebruik van de mogelijkheid om af te wijken van de krachtens artikel [6, lid 1,] van die richtlijn op hen rustende verplichting om een illegaal verblijvende derdelander een terugkeer op te leggen. Artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 [OMISSIS] staat dus geheel los van de uitvoering van artikel [6, lid 4] van richtlijn 2008/115/CE [...]. Ten slotte is er geen reden om het Hof van Justitie van de Europese Unie de door verzoekster verzochte prejudiciële vraag voor te leggen, aangezien richtlijn 2008/115/EG op generlei wijze de voorwaarden of modaliteiten voor het aanvragen van een verblijfsvergunning regelt. Aangezien deze vaststelling zo evident is dat daarover redelijkerwijs geen twijfel kan bestaan, is de Raad van State niet gehouden het Hof van Justitie van de Europese Unie een prejudiciële vraag voor te leggen.”

VOORWERP VAN HET AAN DE RECHTBANK VOORGELEGDE GESCHIL

- 15 Bij dagvaarding van 26 juli 2021 heeft [PL] de Belgische Staat opgeroepen voor de civiele rechtbank wegens, met name, het feit dat deze Staat en zijn bestuursrechtelijke instanties in het kader van de op grond van artikel 9bis van de Belgische wet van 15 december 1980 ingediende aanvraag voor een verblijfsvergunning het Unierecht hebben geschonden en het feit dat zij hebben geweigerd de in laatste aanleg aan de Belgische Raad van State voorgestelde vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Unie voor te leggen.
- 16 In het licht van de beginselen van richtlijn 2008/115/EG vraagt [PL] zich namelijk af welke objectieve criteria door de Belgische Staat worden gehanteerd, op grond waarvan kan worden geconcludeerd dat er sprake is van uitzonderlijke omstandigheden die het mogelijk maken de procedure tot verblijfsregularisatie in de zin van artikel 9bis van de Belgische wet van 15 december 1980 [in België in te leiden] [OMISSIS].
- 17 Het voorwerp van het aan de rechtbank voorgelegde geschil is, kort gezegd, vast te stellen of de Belgische Staat, met name bij wege van zijn bestuursrechtelijke instanties, een met de door [PL] aangevoerde schade oorzakelijk verband houdende onrechtmatige daad heeft begaan, bestaande in het haar onthouden van de mogelijkheid om een levensvatbare aanvraag tot regularisatie in te dienen, aangezien de Belgische autoriteiten geen objectieve positieve criteria hebben meegedeeld die het mogelijk maken een beroep te doen op artikel 9bis van de wet van 15 december 1980. Zij betoogt dat de op grond van geen enkel wettelijk en maatschappelijk criterium gemotiveerde weigering van toestemming tot verblijf de eerbiediging van haar privéleven aantast, [hetgeen leidt tot] schadelijke discriminatie in de werksfeer, de huisvesting, de toegang tot gezondheidszorg, de toegang tot onderwijs en de toegang tot de rechter.

**TOEPASSELIJKE NATIONALE BEPALINGEN IN HET KADER VAN
HET AAN DE RECHTBANK VOORGELEGDE GESCHIL**

18 [OMISSIS]

- [OMISSIS] [wettelijke en rechtsprakelijke grondslag van de aansprakelijkheidsvordering tegen de Staat]

19 [OMISSIS]

20 Artikel 9 bis [OMISSIS] van de [vreemdelingenwet] [OMISSIS] is opgenomen in het volgende hoofdstuk van de wet:

„HOOFDSTUK III – VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN

*Art. 9. Om langer dan de in artikel 6 bepaalde termijn in het Rijk te mogen verblijven, **moet** de vreemdeling die zich niet in een der in artikel 10 bedoelde gevallen bevindt, **daartoe gemachtigd worden door de Minister of zijn gemachtigde.***

*Behoudens de in een internationaal verdrag, in een wet of in een koninklijk besluit bepaalde afwijkingen, **moet deze machtiging door de vreemdeling aangevraagd worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland.***

*Art. 9bis. § 1. In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf **in België** worden afgegeven.*

[OMISSIS]

§ 2. Onverminderd de andere elementen van de aanvraag, kunnen niet aanvaard worden als buitengewone omstandigheden en worden onontvankelijk verklaard:

1° elementen die reeds aangehaald werden ter ondersteuning van een asielaanvraag [OMISSIS];

2° elementen die in de loop van de procedure ter behandeling van de asielaanvraag [OMISSIS] hadden moeten worden ingeroepen [OMISSIS];

3° elementen die reeds ingeroepen werden bij een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk [OMISSIS];

4° *elementen die ingeroepen werden in het kader van een aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter.*

[OMISSIS]

Art. 9ter. „§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde. [...]

[OMISSIS]”

- 21 Volgens de transponeringstabel die de Belgische Staat in 2012 aan de Europese Commissie heeft toegezonden, gelden de artikelen 9bis en 9ter van de wet van [15 december 1980] [OMISSIS] als omzetting van artikel [6, lid 4] van richtlijn 2008/115/EG (DOC 53 1825/002, blz. 38).

RELEVANTE UNIERECHTELIJKE BEPALINGEN

- 22 Richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad [van 16 december 2008] over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven [OMISSIS] [PB2008, L 348, blz. 98] bepaalt:

„Artikel 1 Toepassingsgebied

In deze richtlijn worden de gemeenschappelijke normen en procedures vastgesteld die door de lidstaten moeten worden toegepast bij de terugkeer van illegaal op hun grondgebied verblijvende onderdanen van derde landen, overeenkomstig de grondrechten die de algemene beginselen van het Gemeenschapsrecht en het internationaal recht vormen, met inbegrip van de verplichting om vluchtelingen te beschermen en de mensenrechten te eerbiedigen.

[...]

[HOOFDSTUK II]

BEËINDIGING VAN ILLEGAAL VERBLIJF

Artikel 6 Terugkeerbesluit

1. Onverminderd de in de leden 2 tot en met 5 vermelde uitzonderingen, vaardigen de lidstaten een terugkeerbesluit uit tegen de onderdaan van een derde land die illegaal op hun grondgebied verblijft.

[OMISSIS] [...]

4. De lidstaten kunnen te allen tijde in schrijnende gevallen, om humanitaire of om andere redenen beslissen een onderdaan van een derde land die illegaal op hun grondgebied verblijft een zelfstandige verblijfsvergunning of een andere vorm van toestemming tot verblijf te geven. In dat geval wordt geen terugkeerbesluit uitgevaardigd. Indien al een terugkeerbesluit is uitgevaardigd, wordt het ingetrokken of opgeschort voor de duur van de geldigheid van de verblijfsvergunning of andere vorm van toestemming tot legaal verblijf.

[OMISSIS] [...]"

[punt 6 van de considerans] luidt als volgt: „De lidstaten dienen ervoor te zorgen dat het beëindigen van illegaal verblijf van onderdanen van derde landen volgens een billijke en transparante procedure geschiedt. Overeenkomstig de algemene rechtsbeginselen van de EU moeten beslissingen die op grond van deze richtlijn worden genomen per geval vastgesteld worden en op objectieve criteria berusten, die zich niet beperken tot het loutere feit van illegaal verblijf. De lidstaten dienen bij het gebruik van standaardformulieren voor besluiten in het kader van terugkeer, te weten terugkeerbesluiten, en, in voorkomend geval, besluiten met betrekking tot een inreisverbod of verwijdering, dat beginsel te eerbiedigen en alle toepasselijke bepalingen van deze richtlijn na te leven.”

UITEENZETTING VAN DE REDENEN WAAROM DE RECHTBANK VRAGEN STELT OVER DE UITLEGGING VAN RICHTLIJN 2008/115/EG: VERBAND TUSSEN DEZE RICHTLIJN EN DE OP HET GESCHIL TOEPASSELIJKE NATIONALE WETTELIJKE REGELING

- 23 [PL] stelt de Belgische Staat en zijn bestuursrechtelijke instanties aansprakelijk. De Belgische Staat wegens het feit dat deze haar argumenten tot staving van haar op humanitaire redenen berustende aanvraag tot verblijf heeft afgewezen op grond dat er geen sprake is van uitzonderlijke omstandigheden in de zin van artikel 9bis van de Belgische wet van 15 december 1980, zonder te preciseren welke omstandigheden uitzonderlijk zouden zijn [OMISSIS] en zonder zich op objectieve wettelijke criteria te baseren. De bestuursrechtelijke instanties, hoofdzakelijk de Raad van State, wegens het feit dat deze heeft geoordeeld dat artikel 9bis van de vreemdelingenwet geheel los staat van de uitvoering van artikel [6, lid 4] van richtlijn 2008/115/EG, en wegens het feit dat de Raad van State – op grond dat het evident zou zijn dat aan het Hof geen prejudiciële vraag hoeft te worden voorgelegd – heeft geweigerd om het Hof van Justitie van de Europese Unie een prejudiciële vraag voor te leggen, terwijl het Auditoraat wel had voorgesteld de vraag te stellen.
- 24 De Belgische Staat betwist zijn aansprakelijkheid met een beroep op het standpunt van de Raad van State [OMISSIS] en betoogt dat hij bij de uitoefening van de

hem bij artikel 9bis van de Belgische wet van 15 december 1980 verleende bevoegdheid over een ruime beoordelingsbevoegdheid beschikt [OMISSIS].

25 Om uit te maken of de Belgische Staat aansprakelijk is, moeten derhalve de volgende vragen worden beantwoord:

1. Regelt het recht van de Unie, meer bepaald artikel [6, lid 4] van richtlijn 2008/115/EG, de op artikel 9bis van de Belgische wet van 15 december 1980 gebaseerde aanvragen tot verblijf op humanitaire gronden [OMISSIS]?

2. Zo ja, is het in [punt 6 van de considerans] van de richtlijn neergelegde beginsel, dat voorziet in een beoordeling per geval op basis van objectieve criteria, van toepassing op beslissingen die op grond van artikel [6, lid 4] van richtlijn 2008/115/EG worden genomen?

26 De reden [voor de noodzaak] van beantwoording van deze vragen is de weigering van de Belgische Staat en de Belgische Raad van State om aan te nemen dat artikel [6, lid 4] van richtlijn 2008/115/EG van toepassing is op aanvragen tot verblijf om humanitaire redenen op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet[, hetgeen] tot gevolg [heeft] dat de Staat een aanvraag tot een dergelijk verblijf kan weigeren zonder zich te hoeven baseren op een wettelijk vastgelegd objectief criterium.

27 Een verband tussen richtlijn 2008/115/EG en artikel 9bis van de Belgische wet van 15 december 1980 [OMISSIS] lijkt echter te volgen uit:

– de transponeringstabel ter weergave van het verband tussen [OMISSIS] de Belgische wet van 15 december 1980 [OMISSIS] (DOC 53 1825/002, blz. 38):

*„Richtlijn 2008/115: Art. 6, § 4
Wet van 15 december 1980/Andere wet of regeling: Artikelen 9bis en 9ter van de wet van 15 december 1980.
[OMISSIS]”;*

– een brief van 12 december 2023 van de Commissie aan een Belgische advocaat waarin deze werd gevraagd naar de omzetting van de terugkeerrichtlijn door België: *„[OMISSIS] [...] Volgens de concordantietabel ter weergave van het verband tussen richtlijn 2008/115/EG en de nationale omzettingsmaatregelen, welke tabel de Belgische Staat ons in 2012 heeft toegezonden, vormen de artikelen 9bis en 9ter van de wet van 15 december 1980 de omzetting van artikel [6, lid 4] van richtlijn 2008/115/EG. [OMISSIS]”*

28 Het feit dat in de transponeringstabel die aan de Commissie is toegezonden artikel 9bis wordt vermeld als zijnde de omzetting van artikel [6, lid 4] lijkt erop

te duiden dat de Belgische Staat zijn verplichtingen uit hoofde van artikel 20 van richtlijn 2008/115/EG nakomt.

- 29 Mocht het Hof van Justitie van de Europese Unie oordelen dat artikel [6, lid 4] van richtlijn 2008/115/EG geldt voor aanvragen tot verblijf om humanitaire redenen die worden ingediend op grond van artikel 9bis van de Belgische wet van 15 december 1980, dan [moet ook worden nagegaan] of het beginsel van [punt 6 van de considerans] van de richtlijn, dat een individuele beoordeling op basis van objectieve criteria voorschrijft, ook van toepassing is op de behandeling van dergelijke aanvragen.
- 30 Mocht dit het geval zijn, dan zou de Belgische Staat aansprakelijk kunnen worden gesteld omdat artikel 9bis van de Belgische wet van 15 december [1980] [OMISSIS] niet in dergelijke criteria voorziet en omdat de Belgische Staat in zijn besluiten aangaande [PL] niet naar deze criteria heeft verwezen.

STANDPUNT VAN DE RECHTBANK (gebaseerd op dat van de auditeur van de Belgische Raad van State)

- 31 Artikel [6, lid 4] van bovengenoemde richtlijn 2008/115/EG voorziet in een uitzondering op de verplichting van de lidstaten om een terugkeerbesluit uit te vaardigen tegen illegaal verblijvende derdelanders, door te bepalen dat geen terugkeerbesluit kan worden uitgevaardigd wanneer een lidstaat soeverein beslist een dergelijke derdelander, in schrijnende gevallen of om humanitaire redenen, een zelfstandige verblijfstitel te verlenen.
- 32 Artikel 9bis van de Belgische wet van 15 december 1980 is evenwel een bepaling die:
- de voorwaarden vermeldt waaronder een verblijfsvergunning voor meer dan drie maanden op het Belgische grondgebied kan worden aangevraagd, in afwijking van de regel van artikel 9 van de wet, volgens welke een dergelijke aanvraag moet worden ingediend bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland;
  - het mogelijk maakt, wanneer aan deze ontvankelijkheidsvoorwaarden is voldaan, de derdelander die illegaal op het grondgebied verblijft, met name in schrijnende gevallen, om humanitaire redenen of om andere redenen, in de zin van artikel [6, lid 4,] van richtlijn 2008/115, een verblijfsrecht voor meer dan drie maanden te verlenen.
- 33 Artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 lijkt derhalve aan te sluiten met de aan de lidstaten gelaten mogelijkheid om te beslissen om een zelfstandige verblijfstitel op humanitaire gronden toe te kennen, zoals blijkt uit de aan de Commissie toegezonden transponeringstabel.

- 34 Bijgevolg zou kunnen worden aanvaard dat artikel 9bis van de wet van 15 december 1980, los van het feit dat richtlijn 2008/115 [niet] tot doel heeft de voorwaarden te regelen waaronder illegaal verblijvende derdelanders op het grondgebied van een lidstaat verblijven, een toepassing van (artikel [6, lid 4]) deze richtlijn vormt en dat de beginselen die aan die richtlijn ten grondslag liggen ook van toepassing zijn op besluiten die op artikel 9bis van die wet zijn gebaseerd.
- 35 Aangezien richtlijn 2008/115/EG een beslissing inhoudende de niet-terugkeer toestaat, lijken de beginselen ervan van toepassing te zijn op de [ingeleide] procedure voor het niet doen terugkeren.
- 36 Bijgevolg lijkt [punt] 6 [van de considerans] van deze richtlijn, volgens welke beslissingen die op grond van de richtlijn worden genomen per geval moeten worden vastgesteld en op objectieve criteria moeten berusten, evenals [punt] 24 [van de considerans], volgens welke in de richtlijn de grondrechten en beginselen in acht worden genomen die met name in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie worden erkend, van toepassing te zijn op een niet-ontvankelijkverklaring op grond van artikel 9bis van de Belgische wet van 15 december 1980.

[OMISSIS] [rechtsgrondslag voor verwijzing naar het Hof]

- 37 [OMISSIS]
- 38 De rechtbank is van oordeel dat een beslissing van het Hof van Justitie van de Europese Unie noodzakelijk is om uitspraak te kunnen doen over de civielrechtelijke aansprakelijkstelling van de Belgische Staat door [PL] wegens niet-inachtneming van richtlijn 2008/115/EG in het kader van de procedure die zij tevergeefs heeft ingeleid op grond van artikel 9bis van de Belgische wet van 15 december 1980. De zaak is niet in staat van wijzen ten gronde. De behandeling van de zaak moet worden geschorst en de door [PL] voorgestelde vraag moet aan het Hof van Justitie van de Europese Unie worden voorgelegd.

BESLISSING: PREJUDICIELE VRAAG

- 39 [OMISSIS].

De rechtbank legt aan het Hof van Justitie van de Europese Unie de volgende vraag voor [OMISSIS]:

„Is het Unierecht, hoofdzakelijk de bepalingen van het Handvest van de grondrechten van de Unie en die van richtlijn 2008/115/EG, van toepassing op een praktijk van een lidstaat die hem toestaat het verblijf van een aldaar illegaal verblijvende derdelander ter plaatse te regulariseren? Zo ja, moeten de artikelen 5, 6 en 13 van richtlijn 2008/115/EG, gelezen in samenhang met de [overwegingen 6 en 24] ervan alsook de artikelen 1, 7, 14, 20, 21, 24 en 47 van het Handvest van de grondrechten van de [Europese] Unie, aldus

worden uitgelegd dat een lidstaat die overweegt om een derdelander die illegaal op zijn grondgebied verblijft, in schrijnende gevallen, om humanitaire of andere redenen een zelfstandige verblijfstitel of een andere vorm van toestemming tot verblijf te geven, van die derdelander kan verlangen dat hij voorafgaandelijk aantoon dat het niet mogelijk is om zijn aanvraag in te dienen in zijn land van herkomst, en dat die lidstaat niet gehouden is om in zijn wetgeving de, a fortiori objectieve, voorwaarden en criteria te vermelden waarmee kan worden aangetoond dat het om een schrijnend geval gaat dan wel dat er sprake is van humanitaire of andere redenen (ofwel wat de ontvankelijkheid betreft, doordat wordt verlangd dat wordt aangetoond dat er sprake is van uitzonderlijke omstandigheden, zonder dat deze nader worden omschreven, ofwel inhoudelijk, doordat niet is voorzien in objectieve criteria aan de hand waarvan de redenen, met name die van humanitaire aard, kunnen worden vastgesteld die een verblijfsvergunning rechtvaardigen), waardoor het antwoord op een dergelijke aanvraag onvoorzienbaar of zelfs willekeurig wordt? Indien deze criteria niet in de wettelijke regeling hoeven te worden opgenomen, wordt in geval van weigering het recht op een doeltreffende voorziening in rechte dan niet uitgehold door het feit dat het enige georganiseerde beroep strikt wettelijk van aard is, zonder dat opportuniteitsoverwegingen in aanmerking worden genomen?”

[OMISSIS]